

IZ TEOZOFSKOGA SVIJETA

3 i 9 svezak
Godina I
Septem.-Oktob. 1938

Pojedini broj
Broj 5

čotvrt g. d 9.-
pol god. d 18.-
godišnje d 36.-

Ovaj naš svezak za septembar i oktobar predajemo svima u znak o-
schite i najvoće zahvalnosti za sav trud i vrednu požrtvovnost ko-
ju su iskazali u svomu prigodnom svega rada oko pripremanja kongresa,
za vrijeme održanja njegova kao i sada nepkinute širenjem svega onog
najljepšeg i najkorisnijega što je on sa sobom donio, nadasve pako
Izaslanstvu Njegova Veličanstva KRALJA PETRA II u ličnosti generala-
pukovnika S. MIRJEVIĆA, što je sve razvilo goleni uspjeh Kongresa Fe-
deracije Teozofskih Društava u Evropi, pobjedu Teozofskoga Društva u
svijetu i slavu njegovu na Balkanu.

SADRŽAJ

CONTENTS

UPOZORENJE ČLANOVIMA

NOTE TO THE MEMBERS

OD ČOVJEKA DO NADČOVJEKA : Dr.G.S.Arundale -

FROM MAN TO SUPERMAN

Dr. GEORGE SIDNEY ARUNDALE

Dr. GEORGE SIDNEY ARUNDALE +

PREDAVANJA ZA VRIJEEME KONGRESA

SOME KONGRESS LECTURES

MAJSTOR REČE

ČVILJEK JE MUDRIJE PRIJANJATI SVOM SNAGOM UZ ONO ŠTO SE ZBIVA NEGOLDA
SE ČEKA DOK NADOĐE VRIJEME.

MAJSTOR K.H.

J. E. van DI S

Nakon pokojnoga P.M.Cochius-a preuzeo je dužnost generalnoga sekre-
tara Evropske Federacije T.D. blagajničar njen J.E. van Lissel, koji
je prigodnom Kongresa u ime svoju izrazio poštovanje svomu prešasniku
i prikazao vrijednost i zasluge ranijega generalnoga sekretara, te
tako zauvijek sačuvao najljepšu uspomenu na nj.

UPOZORENJE čl. T.D.

Kako nam za zakazanu glavnu skupštinu, 2 oktobra c.g., još nisu sti-
gli potrebni izvještaji, moljavamo sve pročelnike krugova, centara
kao i sve ostale funkcionare da nam u što kraćem roku pošalju svoje
izvještaje. Ujedno bismo molili da nam dodaju i popis članova što
pripadaju njihovom krugu kao i sve promjene koje su nastale u tom po-
gledu.

S tim u vezi neka bi članovi izrazili i sve svoje želje kao i prije-
dloge koji se odnose na rad društva, ta napose na izbore što će se
vršiti prigodnom naredne redovne godišnje glavne skupštine.

Tajništvo.

VEGETARSKO DRUŠTVO

Vegetarsko društvo u Zagrebu započelo je 30/VI ov.god. proslavu svo-
je desetgodišnjice. U nedjelju 18/IX je zajednički jubilarni izlet
u Dubravu, 2/X izmđu 7-8 sati navečer je radiopredavanje pretsjednika
dr. Hengstera o vegetarizmu kao kulturno- socijalnom problemu, a to
bi podjednako bio uvod u jubilarni vegetarski tjedan, koji bi trajao do
9/X, a u nedjelju 16/X u 10,30 je svečana matineja s biranim koncertom
u Novinarskom Dому uz posebne pozive. Odbor Vegetarskoga društva se
nada da će dotle stići društvu jubilarni darovi, za koje su članovi
V.D. zamoljeni u 5 broju lista " Vegetarizam ". Upravni odbor V.D.

PRIMJENA SIMBOLIKE YOGA.

I

Predavanje Dra. G.S.Arundale-a.

U starim knjigama na istoku nalazi se sačuvano o različitim sustavima Yoga. Proučavali su ih naročiti vjaštaci, koji-nažalost-nisu bili uvijek u prilikama, da sami pohode u tu svrhu krajeve na istoku i upoznaju na vrelu dotične sisteme. Od najpoznatijih sačuvalo se Hatha yoga. To je samo dio, samo fragment Yoga. Stoga nije moguće da se taj sustav savršeno primjenjuje, dok nije postignut izvjesni napredak u pogledu pravoga Kraljevskog Yoga, Raja Yoga.

Ima ih mnogo koji su došli u vezu sa tim pseudo-yoga. Naša Starija Braća i Nutrašnja Vlada Svijeta bdiju nad utjecajem pomnutog Yoga čuvajući u svijetu težnju za svijetlom. Da možemo naći sebe licem u lice sa takovim zbivanjem, potrebni su nam simboli. Svako mora sam da otkrije svoje Yoga; svi posjeduju u sebi ono božansko; svi su "božanski u nastajanju". Zamislimo sebe u takovom razvojnem stepenu. To nam donosi volju i težnju za stvaranjem. U simbolu izrazili bismo se kao tačka. U njoj je sadržan čitavi razvojni tok ili proces evolucije pojedinca. Kazalo nam se da nas je Bog stvorio na svoju sliku i priliku. Prema sistemu Yoga uzimljemo sva svoja dobra kao i loša svojstva jednako korisnim za razvitak. Kad dosegneмо savršenstvo nalazimo se u simbolu tačke. To je prvi simbol Kraljevskog Yoga.

Kad se iz simbola tačke Kraljevskog Yoga stane radijacijom da širi njen odraz kao put, to je drugi simbol. Odatle se razvija tkivo kao božanska volja, da predajemo kako smo primili. Simbol zato je kamen opal, onakav iz davnih vremena. Napretkom prelazi tišina tačke u zvuk. Time nastaje osnovni pravač, a oblik olovnice mu je božanskom mjerom evolucije budućnosti. Odgovara mu dragulj dijamant. Daljim napretkom i kretanjem javlja se krug, koji je uključio u sobi krst, što simbolizuje univerzum, a simbol mu je rubin. Križ ne miruje nikada, iako linije koje ga čine ne uzimlje ni znanost ni nauka o yoga pravcima. Vrlo uvaženi naučenjak porodio je akciju sa krivkom.

Osim toga ima akcija kojoj podležu krst i postaje njome svastika, kukasti križ, kojemu su kvačice pkronute nalijevo. Iz njega se razvije simbol svejedinstva ili lotos našega vječnog Ja. U čovječjem životu ovaj stadij odgovara stadiju srećnoga smirenja, gdje se gleda smrt kao ulazak u stanje ljepote. Tako ćemo svi prije ili kasnije izvitati se lotosima. Tada će nas svijetlo privući u se i postaćemo ponovo tačkom.

I
II

Nemojte se dakle da ostavite ovo svoje malo sebe. Iz svih tih Sebe razvije se sjaj u narednim vremenima. Stoga se pouzdajte u se. Osim toga potrebno je i okultno svojstvo da ne znamo ono što činimo. Glasovići naučenjak Edington je rekao da najbolji matematičar nikada ne zna što će izaći iz njegova rada. Shvatite duh toga. Iako tome - ljito proučite Teozofiju, uronićete u nepoznato.

Vratimo se simbolu božanskoga koji je tačka. To je jedinica života prikazana individualnosti svega što živi. Tako tačka obuhvata beskrajnost naše slave; i ko gleda kroza troperenje ove tačke, vidi slavu posvuda.

Drugi je simbol tkivo. To je stvaralački aspekt i svjedočanstvo naše sposobnosti da postignemo sve. Teškoće u vašem životu ne mogu nikada pobijediti snagu vašega stvaralačkoga duha. Sada slijedi vertikalna erta, svakako, zavijuta. Njezin je simbol u nama hrpta - njaka. Krug oko vertikalne erte pokazuje što treba da svladamo u ovom posebnom životu. Križ u nama prikazuje iskustvo u nama. Svastika je množina iskustava u površini ispunjanja. Iz ove djelatnosti izlazi lotos, od kojega se širi snaga u svima smjerovima.

Zamislimo sebe u razdoblju lotosa, kad smo se povukli u svoju savršenu radost, u nebosa, pa da se vratimo na zemlju, da konačno na njoj stvorimo nebo.

Dr. G. S. Arundale.

Dr. George Sydney Arundale se rodio u Surreyju u Engleskoj dana 1. decembra 1878. g. uzgojen je bio poglavito na evropskom kontinentu, budući da je bio u školi na Gelehrte Gymnasium u Wiesbadenu. Pošto je njegova majka umrla, kada je on još bio vrlo mlad, preuzela je brigu za njega njegova tetka Miss Francesca Arundale i tako je on došao u dodir sa Teozofijom i njezinim osnivačima, dok je još bio dijete, budući da je H. P. Blavatsky, Colonel Olcott i drugi često boravili u kući Miss Arundale u Londonu.

Godine 1895. je došao na univerzitet u Cambridgeu /St. John's College/ i stekao je stepen časti B.A. i L.L.B. Njegov skrbnik je bio kasniji predsjednik "General Medical Council" Sir Donald Macalister, K.C.B., a njegovi učitelji su bili između ostalih: profesor Marshall, veliki ekonom profesor C.S. Kenny, Downing, profesor engleskoga prava, profesor Sidgwick Lord Acton i Dr. W.H.R. Rivers. Zatim je pošao u Paris, da radi na historičkim istraživanjima u Archives Nationales, a u brzo poslije toga postao je član "Royal Historical Society" /Kraljevskog historijskog društva/ u Londonu, te je u relativnom roku dobio stepen M.A.

Zanimajući se jako za Indiju od rane mladosti, bio je srećan, da je dobio poziv od Mrs. Annie Besant, da zajedno s njom i sa skupinom indijskih predavača podigne veliko središte hindujske kulture u Benaresu, te je godine 1903. zahvalivši se na mjestu zamjenika generalnog sekretara britanske sekcije Teozofskog Društva, pristupio u Društvo 1895., pošao sa Miss Arundale u Indiju i postao honorarnim profesorom historije na "Central" Hindu College u Benaresu. Miss Arundale je u isto vrijeme započela svoj veliki rad među indijskim djevojkama. Kasnije je on postao honorarni ravnatelj škole, zamjenik upravitelja i upravitelj College-a, i mjesto to je zauzimao sve do godine 1913. Za to vrijeme su posjetili College guverner i podkralj, te Nj. Vel. Kralj i Car, te Kraljica i carica, dok su još bili princ i princesa od Walesa. On je bio izabran za člana univerziteta u Allahabadu, te je postao ispitivač na univerzitetu i kod vlade ujedinjenih pokrajina. Po nadahnuću i pod vodstvom gospođe Besant, on je učinio mnogo da probudi u Indiji živi entuzijazam za uzgoj, koji se temelji na starim indijskim i velikim načelima, koja je zapadni svijet davno izgubio iz vida. Na poziv pokojnoga maharadža od Kašmira, on je posjetio tu državu, da nadzire i izvršiti o sistemu uzgoja u Kašmiru.

Godine 1913. se Dr. Arundale zahvalio na svojem položaju na Centrale Hindu College i pratio je gosp. Krishnamurti-a i njegova brata gosp. Nityanandu u Europu, da pomogne kod njihova uzgoja. Godine 1915. se on ponudio na služenje u vezi s ratom, te je bio dočelnik civilnom štabu Endsleigh Palace bolnice za časnike u Londonu. Budući da nije bio sposoban za djelatnu službu, povratio se godine 1916. po želji gdje Besant u Indiju i pridružio se njoj i drugim narodnim vodjama u borbi za Home rule za Indiju, te je bio zato interniran godine 1917. kod vlade u Madrasu zajedno sa gđjom Besant i jednim njezinim indijskim drugom. Nakon tri mjeseca provedenih u internaciji, bili su oslobođeni i on je onda pomagao, osnivanju važnog pokreta za narodni odgoj, koji će se javno nadzirati. U vezi s time bilo je utemeljeno Društvo za promicanje narodnog uzgoja u Madrasu, a njegova glavna djelatnost je bila narodni univerzitet, čijim kancelarom je postao Dr. Rabindranath Tagore, glasoviti indijski pjesnik i mističar. Ovaj univerzitet je podjeljivao svoje stepene časti, te je bio posve neovisan od vlade. Dr. Arundale postao je ravnatelj univerziteta i pročelnik odjela za vježbanje učitelja na tom univerzitetu.

Radi zasluga za indijski odgoj kroz mnogo godina dobio je stepen Doctor of Letters honoris causa, te je njegovu diplomu posebno potpisao sam Tagore. Ovaj univerzitet ne postoji više radi uznemirenoga političkoga položaja, budući da više nije bilo sredstva za njegovo održavanje.

Godine 1920. je zamolio Dra Arundalea Nj. Visočanstvo maharadža Holkar od Indore u srednjoj Indiji, da preuzme dužnost i nadzor nad uzgojem u njegovoj državi. Otkrivši se te službe, Dr. i Mrs. Arundale su mnogo putovali po Evropi, proučavajući mjesne prilike i predavajući

o odgojnim i političkim stvarima. Godine 1925 postao je svećenik i biskup Slobodne Katoličke Crkve i to ne zato, da pravi propagandu ili da se dađe na misionarstvo, nego zato da pojača razumjevanje i stav podoban, da se rasuđuje, što bi trebalo, kako to smatra Dr. Arundale, da pokazuje svaka religija prema svojim pripadnicima. Dr. Arundale je ponajprije Teozof i kao Teozof je stupio u Liberalnu Katoličku Crkvu tako, da pokaže u nekoj mjeri primjer onoga, što on smatra za ispravan stav kršćanstva, prema vjerama svijeta.

On vjeruje u bratstvo religija i u bitnu istinu svih velikih Religija.

Godine 1926 je Dr. Arundale prvi put posjetio Australiju i primio je dužnost generalnoga sekretara australske sekcije Teozofskog Društva.

Kroz to vrijeme su na njega činile veliki utisak ogromne mogućnosti Australije, naročito u pogledu novoga tipa individualnoga uzdizanja na velikom kontinentu, te se je dao na razne djelatnosti sa ciljem australskoga nacionalnoga podizanja. On je pomagao da se izda dnevnik "Advance Australia"/Napred Australija/, koji je izlazio nekoliko godina, te je postao predsjednik odbora ravnatelja glasovite nove teozofske radio-stanice, 2GB.

Godine 1927, Dr. i Mrs. Arundale su ostavili Australiju i dali se opet na putovanje po Evropi, a zatim po Sjedinjenim Sjeveroameričkim Državama, kroz tri mjeseca predavajući u svim glavnim gradovima i prevalivši preko 10.000 milja za vrijeme putovanja. Dr. Arundale je predavao napose o patriotizmu, građanstvu i kulturi, te ga je po svuda slušao veliki broj ljudi, sa velikim interesom, budući da on tako jasno i oduševljeno i izražava svoju viziju veličine, koju bi Amerika mogla postići kada bi njezini građani upotrebili svoje sjajne prilike.

U julu godine 1929 je on po drugi put posjetio Sjedinjene Države, pa onda opet 1931., 1932. i 1933. posjetio je također i Singapore, New-Zealand i Javu.

U martu 1929 godine, bio je opet u Australiji, te je nanovo započeo nacionalan rad, za koji se zalagao onda, kada je prije bio u Australiji. On se je pridružio pokretu, kojega je započeo nekoliko oduševljenih Australaca u novembru godine 1929., te su ga prozvali "Who's for Australia"/tko je za Australiju?/. Ovaj pokret je išao zatim, da probudi duh snažnoga patriotizma i građanske službe u Zajednici država australskih bez obzira na razlike stranačke, klasne, poslovne ili drugih interesa. Ovaj pokret je imao fenomenalan uspjeh, pod sjajnim vodstvom njegovog generalnog sekretara Mr. A. E. Benettas.

Dr. Arundale mnogo vjeruje u veliku budućnost, koja se otvara Australiji i Novoj Zelandiji, govoreći o njima, kao o zemljama veće Nade.

Na Uskrs godine 1930 je održao govor velikom skupu u Sydneyu, kojega su slušale tisuće ljudi o "Australija; Zemlja veće nade".

On posvuda u Australiji ozbiljno potiče svoje slušatelje, da s obzirom predoče odgovornost, koja oduševljuje, ali je i teška, odgovornost njihove građanske pripadnosti i da pretpostave službu Australiji svim drugim interesima.

Ovaj rad je izražajvrste vjere Dr. Arundalea u budućnost Britanskoga carstva i u neprocijenjivoj službi, koja se nalazi u velikoj snazi plemenitoga carstva, u kojemu nema agresivnoga duha džingoizma, da se prenosi na svijet. Njegov rad u Indiji, na njezinoj nacionalnoj obnovi i slobodi unutar carstva ima svoj cilj, da ojača carstvo tim, da pomogne da svaki sastavni dio postane slobodan, jak i srećan.

Dr. Arundale je obratio znatnu pažnju blagostanju za društva u Indiji, pa je počasni predsjednik "Madras Labour Union" najstarije i najveće zajednice "Trade Union" u Indiji, koja se sastoji od tisuća radnika, koji rade u pamučnim radionama u predgrađima Madrasa. Tako je on postao persona grata kod indijskih radnika po cijeloj zemlji.

Godine 1902 se Dr. Arundale pridružio komasonskom pokretu, koji ima glavni nastan u Parisu, koji daje ženama pristup u masoneriju uz jednake uvjete, kao i muškarcima. Pod vrhovnim vijećem univerzalnih komasonskih loza i poglavara reda osnovane su lože po cijelom svijetu

djelujući istovjetno u svim bitnim djelovima sa ložama muškoga "Craft-a" /snaga i vještina/, čiji članovi neprestano posjećuju komasonike lože i izrazuju svoje duboko priznanje na dostojanstvu i točnosti komasonskog djelovanja u svim raznim stepenima. - Dr. Arundale je član vrhovnog vijeća i postavljen je za predstavnika vrhovnog vijeća za Britansko carstvo, namjesto pokojne Dr. Besant. -

Dr. Arundale je također predsjednik odbora povjerenika zaklade Sv. Mihajla u Naardenu u Holandiji, u važnom međunarodnom centru, koji je osnovala Mevrouw Mary van Eeghen Boissevain da unapređivanje teozofskoga duha u raznim međunarodnim djelatnostima, a napose da približi evropske zemlje u međusobnom razumjevanju. -

U Australiji je jedan od glavnih povjerenika za Manor Mosman u New South Walesu, važnom dobru osnovanom u tu svrhu, da promiče teozofska načela u raznim djelatnostima i da podupire teozofski rad u Australiji. -

Dr. Arundale je duž mnogo godina vrlo djelovao u skautskom pokretu. - U Central Hindu Collegeu bio je on kapetan kadetskog korpusa u Collegeu, a kasnije postao glavni skautski odaslanik indijskog skautskog pokreta za mladež, koji se godine 1917 spojio sa pokretom Lord Baden Powella po posebnoj želji ovačeg potonjega, dok je Poglavnik skauta indijskoga pokreta bila Dr. Besant. - U znak priznanja služenja skautizmu je Lord Baden Powell poklonio Dru Arundale-u svoj vlastiti skautski znak skautskog udruženja. - Bada je Dr. Arundale potpredsjednik vijeća Scout Boy u Madrasu. -

Glavni rad Dra Arundale-a je svakako bio u teozofskom društvu, u generalnom vijeću, čiji je član bio kroz mnogo godina, a bio je i generalni sekretar indijsko-engleskog oštjeka, te je imao još i sličnu dužnost u australskom oštjeku. Imao je veliku sreću, da je doznao povjerljivih stvari, narviše od velikih vodiča Društva uključivo H.P. Blavatsky, Collonel Olcott, Anie Besant i C.W. Leadbeatera. - On je počasni vitez okruglog stola, pokreta koji ima da promiče duh vitoštva i služenja kod mladeži. - On također živo učestvuje u teozofskom redu služenja, koji nastoji da praktično primijeni temeljna načela Teozofije na svjetske probleme. -

On je član glasovitog Queen's Club /Kraljičinoga kluba/ u Londonu i Royal Societies Club /Kraljevskog društva/. - On je također Freeman /Oslobodjenik/ staroga grada /City/ Londona i član poštovanoga društva Kalajatrija /Worshipful Company of Pewterers/. -

Kada je preminula gdje Besant, imenovan je bio potpredsjednikom /pro tempore/ Teozofskoga Društva po predsjednici, dok je još djelovala, a to imenovanje je pravilno potvrdilo opće vijeće /General Council/ u decembru, godine 1933. -

On je mnogo pisao o odgoju, a izdao je među ostalim Nirvanu i Mount Everest, i u "Who's Who" /ko je ko/ se stalno vodi rubrika o šahu i Lawn Tennisu. - Po njegova glavna razonoda je njegov rad za Teozofiju i Teozofsko Društvo, a napose među mladima, u kojima on nastoji da probudi oduševljenje, duh služenja i patriotizam sve u svrhu da promiče prvi cilj teozofskog društva, da potiče opće bratstvo. - Veći dio svojega života je proveo među mladima i on kao što i njegov veliki vođa i učitelj, s kojim je radio u najužem svrhu združenju preko trideset godina, koji najveću nadu za budućnost, da boravi sa mladožom i sa duhom mladosti. - On opominje mlade, da budu živahno mladi, posebno mladi, puni živih želja da promjene cijeli svijet, slobodni od ortodoksnog i puni mladosti i mladenačkoga poudanja u sebi i plemenitog idealizma. -

On savjetuje starijim generacijama, da budu mladi isto tako kao što su i oni, koji su mladi tijelom, da budu mladi srcem, da budu mladi sa mladima, da daju mjesto mladima, gdje god je to pametno i za probitak, a oni sami da ostanu u pozadini, da pomažu onima, kada je potrebno njihovo dugotrajnije iskustvo. - On izjavljuje, da je stari svijet mrtav. -

Budimo svi zajedno mladi u ovom i mladom svijetu. - Godine 1920 oženio je Dr. Arundale Srimati N. Bhikmini, hindujsku gospođicu od najviše kaste iz otmjene porodice iz južne Indije, glasovitu radi svoje učestnosti i starog porijekla. -

Srimati Rukmini Arundale je gospodja vrlo neobične obrazovanosti, te poznaje jednako kulturu zapada, kao i istoka. - Ona je pridržala svoju hindujsku vjeru i običaje uza sve to, što se je udala za tudjinca, čijeg imena - ja je potaknula jedan američki dnevnik na izjavu, da se nakon svega toga mogu istok i zapad katkada sastati. - Ona je dobro proučila sve, ono, što se odnosi na umjetnost zapadnu i istočnu, te se napose zanima za kazalište i za plesnu umjetnost. - Ona je bila velika prijateljica pokojne Ane Pavlovcne. - Njezini govori se vrlo mnogo cijene radi njihova rijetkog šarma /miline/, finoće i originalnosti. -

Godine 1934 on je pomogao stvoriti Besant Educational Trust /Besantina odgojni savez/ kao spomen na veliku djelatnost Dr. Annie Besant na polju odgoja. - Besantina spomen-škola je bila iste godine osnovana u Adijaru, kraj Madrasa pod milostivim pokroviteljstvom Nj. Preuzvišenosti podkralja Indije i Contess od Willingdona i Dra Ratintramath Tagore, te prečasnoga V. Srinivasa Sastri, a i drugih otmjenih Indijanaca. - Ima nade da ćemo u skorom vremenu imati znatnu užgojnu djelatnost u Adijaru na spomen Dr. Besant. -

Godine 1934 g. bio je izabran za predsjednika Teozofskog Društva na sedam godina kao nasljednik Dr. Besant, veoma velikom većinom glasova pram drugom kandidatu. -

...

Ovaj prikaz života i rada Dr. George S. Arundale-a neka je na u spomenu 15oga kongresa Evropske Federacije Teozofskih društava što je održan u Zagrebu od 25 do 31 augusta 1938 u prostorijama Hrvatskoga Glazbenog Zavoda, Gundulićeva ulica 6, za koji je uslijedilo iskreno priznanje sviju učenika kao i onih koji su razabrali duboko značenje njegove govoru za svakog pojedinoga kao i za čitavu sredinu kojoj je bio namijenjen.

Dr. G. S. Arundale pretsjedavao je kongresu od 27 augusta, jer je tako mogao doći stigne sa svoje velike turneje po sjevernoj Americi. Do putovao je u društvu sa Srimati Rukmini Devi, Dr. Shankaracharia Menon i g. i gđom. Coats, koji su svi učestvovali i u kongresnom radu.

U subotu 27 aug. 1938 sakupljena mnoštvo od gotovo trista pedeset članova T.D. dočekalo je svoga pretsjednika, za kojega je bilo objavljeno da će doći i održati zakazano predavanje prema programu pod nazivom "Od čovjeka do nadčovjeka" ili "O simbolici Yoga". Kao pretsjedavajući bio je određen J. E. van Dissel, kojega je čas prije toga Vijeće Evropske Federacije izabralo na svojoj sjednici Generalnim Sekretarom. Riječi njegova pozdrava upravljenog Pretsjedniku postepeno su pojačavale radost i osjećaje osobite privrženosti sviju prema Dr. Arundale-u, koji je u svojem otpozdravu neposredno prije samog predavanja i izrazio te svoje utiske sreće da je čitavo golemo mnoštvo obuzelo veselje što je ostajalo neprekinuto dalje do svršetka kongresa a traje i dalje.

Predavanje je prevodio naš brat Dipl. Ing. Božidar Prikrič, koji je vjerno prenosio sav sadržaj što je ostavljalo snažne dojmove kod svakog pojedinoga u čitavom skupu.

Nakon predavanja Dr. Arundale-a održan je simpozij što članovi žele pod pretsjedanjem gđe. Adelaide Gardner. Među ostalima kao predstavnik naše Sekcije bio je brat Dipl. Ing. Božidar Prikrič.

Istoga dana poslije podane bila je slava "Balkanskoga dana", koja je započela Balkanskom himnom što ju je komponovao vanredno uspješni skladatelj Gnezda, a izvodila ju je Vojnička muzika. Nakon himne zarodali su prikazi pojedinih predstavnika četiriju balkanskih zemalja o njihovim zemljama. Iz svakog izlaganja otvirao je glazbenik Gnezda i dotične narodne himne pojedinih od četiriju balkanskih zemalja.

Između jedne i druge od pomenutih tačaka programa Balkanskog dana recitovala je gđa Soka Josifova iz Beograda uz pratnju prof. Elvire Marsić nekoliko naših izrazitih pjesama u njemačkom prijevodu, što su Dr. Arundale i Rukmini Devi pomno slušali sa galerije nasuprot podiju.

Medjelja 28 augusta osvanula je u punom veselju, što je osobito odrazilo prigodom predavanja Dr. Arundale-a, kad je nastavio drugi dio "Simbolike Yoga". U takovu divnom raspoloženju dočeka o je i čas, 12, kad je započeo kongres J.T.D. Osim našeg Pretsjednika Dr. G. S. Arundale našoj su Sekciji za ovu priliku poklonili osobitu pažnju i mnogi Generalni Sekretari, koji su došli naročito za to da uz Pretsjednika pozdrave naš zbor za deveti kongres, kojemu je pretsjednik prelio svoje veliko oduševljenje, osobito priznanje i zahvalnost svima u ovoj Sekciji, i za želio najbolji uspjeh i svima

Pokušaćemo da nekako večeras dotaknemo pravu veličinu Indije. Pod dušom Indije razumijevam ono što se nalazi u srcu indijskoga naroda. Ne onako kako se to vidi u sadašnjim prilikama te zemlje, jer ćete u današnjim prilikama u svakoj zemlji naći mnogo nesreće. Ali u duši naroda naći ono što može da dađe cijelom svijetu da mu pomogne da se izdigne iz tame.

Po koja iskra veličine stare Indije je još preostala u duhu njezina naroda. Njezino glavno obilježje je spiritualno i ona je na daleko raširena tako daleko kao što su radnici od seljaka naročito tamo gdje nema doticaja sa zapadnim materijalizmom. Da razumijete današnju Indiju valja razumijeti njezine stare ideološki njezin hiljadugodišnju kulturu. Jedan je aspekt toga uvažavanja vrijedan: Veliki spiritualni Učitelji koje je Indija imala, koji su svojim životom pokazali što je savršenstvo arijskoga života. Budući da smo mi dio cjeline to nas njihovi životi potiču i mi, da nastojimo nešto o tome razumijeti.

Cvi veliki ljudi naučavali su da spiritualna spada u svakidašnji život u svim njegovim aspektima kao što su umjetnost, politika i socijalni život. Nema ničesa u životu što bi bilo bez religije - ne mislim na vjerovanje sektaša nego na znanje o životu tj. kako valja živjeti. Ta velika bića su to pokazala primjerom i njihovi životi se još proučavaju. To je veoma praktična stvar iako se čest misli o Indiji da je primjer mističnosti i nepraktičnosti. Najljepša moderna načela o odgoju tamo se primjenjuju već odavno, a isto tako i viša načela. Stari su naučavali psihologiju i razvitak osjećaja. Njihov veliki vođa Manu dao je osnovna načela a glavni je ideal služenja, koji više vrijedi od proučavanja. Učenje je trebalo da bude takovo da ljudi postanu bolji služitelji čovječanstva.

Pravo viteštvo je iskreno poštivanje života, a onda sve to nalazimo i na političkom području. Pa iako se s drugima ne slažete ipak se morate međusobno poštivati. Božansko biće je u svim stvorovima, bilo to višim ili nižim od vas. Naučavali su poštivati starije bilo to po mudrosti, po učenosti ili po godinama, te po dobroj volji i dobroti.

Takovo viteštvo je naročito potrebno u moderno vrijeme, jer danas tako malo jedan na rod poštuje drugoga.

U Indiji vas niko ne pita kojoj religiji pripadate i nema namjeru da vas obrati. Gdje ste rođeni tamo imate nešto da naučite. Svaki veliki Učitelj je sproveo lijepi život samo što sljedbenici ne idu njegovim stopama. Duh ovih religija se izražava danas i u umjetnosti koju u Indiji, veoma cijene zato ima vrlo malo od toga u običnom plesu koji nije religiozan. Vi možete biti veliki sljedbenik neke religije time što ste postali velikim plesačem. Mnoge velike umjetnosti proizašle su baš iz hrama. Isto tako bilo je sa medicinom. Razmatralo se je o spiritualnim pojmovima, prije nego što su se bavili fizičkim čovjekom.

Dužnost moderne Indije je ta, da to pokaže još jedanput. Ona pokušava da profinjuje odgoj. U njezinom srcu živi još princip Ahimze, nepozljedljivosti. Svojim je životom to pokazao Gospod Buddha, jer premda se je on rodio kao Kralj ostavio je kraljevski dom da donese mir i sklad. Nije to negativna strana da jednostavno ne pozljedjujete nikoga, nego pozitivno, jer vi morate nastojati da pomažete svakome. Okrutnost prema životinjama koje se ne mogu braniti je strašna. Ako se koristimo životinjama, kako možemo očekivati da će drugi poštivati razne razine života? Ima i drugih okrutnosti tako u klaonicama ubijanje da se dobije krzno. Zato ne možemo biti sreće za čovjeka. U Indiji ima još pamtljivjeka ljudi što ne uživaju meso. A sada se svila dobiva a da se ne ubijaju svilene bube.

Učitelji su predavali duboku filozofiju milosrdja, koje je uvijek bilo njihovo pravo obilježje. Temeljna načela koja sam navela su prava duša Indije. Sve religije i rase su živjele u Indiji, te su imale veliku priliku da nauče da je sav život jedno. Pravi pobornici bilo koje religije moraju to iskazati sa svakidašnjim životom, a to je prava duša religija Indije.

POZDRAV UČESNICIMA 15 KONGRESA EVROPSKE FEDERACIJE T.D.

što ga je na dan otvorenja, 25. augusta 1938,

održao g. Paul PAPASOTIRION .

Upravljam pozdrav svoj mojoj dragoj braći za koju mi je ovaj kongres pružio osobitu priliku da se s njima sastanem.

Poradi težih prilika u pogledu našega novca, što se osobito očitovalo zadnjih nekoliko godina, nije se za taj kongres moglo odazvati više članova; napose nije mogao da dođe naš Generalni Sekretar, jer je kao sudija vezan svojim zvanjem, iako bi on bio vrlo rado došao.

Teozofi u Grčkoj su osobito radosni što se taj kongres održaje ovdje na Balkanu, jer se nadaju da će primiti obilje snage da tim bolje ispune svoju zadaću.

Isporučujem Vam pozdrave Teozofa u Grčkoj i napose Naronog Vijeća Teozofskoga Društva u Grčkoj.

Grčki Teozofi u prvom redu pozdravljaju svoga brata i Pretsjednika, Dr. Arundale-a, kojemu prelijevamo svoju ljubav i simpatiju opominjući se njegovoga pohoda u Atenu.

Donosim Vam pozdrave što Vam ih šalju Grčki Teozofi, koji su odabrali mene, da Vam isporučim njihove najbolje želje i potpunu nadu u uspjeh ovoga kongresa.

.....

Brat Pavao Papasotirion, predstavnik grčke sekcije T. D. govorio je četvrti od Balkanskih predstavnika, ali je ostavio osobite dojmove, napose nakon svoga prikaza na Balkanski dan, kad je svršivši dotični svoj govor primio izražaj povladjivanja od sviju nazočnih. Svjedočanstvo o svojoj sklonosti i odanosti našem Društvu pokazao je ti nedjelju 28. augusta 1938, prigodom devetoga Kongresa naše sekcije, predavši joj tri vrlo lijepe izrađena komada srebrnine u znak naročite simpatije koju grčka sekcija T.D. njeguje prema Jugoslaviji.

Slične izražaje pažnje iskazale su nam i rumunjska sekcija kao i bugarska sekcija. Gđa. Eugenija Vasilescu predala je krasnu koprenu / shawl / od žute svile narodnoga tkanja, a njeina kćerka knjigu Rumunjske u slikama. Bugarski generalni sekretar, Nikola Trifanov, poklonio je pribor za pisanje i bočicu ružina ulja.

Naša najsrdačnija hvala!

Zagreb, 29.8.1938

1/ Oni, koji imaju snagu znanja, znaju sve o budućnosti slavenskih rasa, ali ja neznam. Ali ta rasa, kao i sve ostale, je pod vodstvom Vaivasvate Manu-a. Nama se ne kaže uvijek njegov plan: mi ga moramo sami pronaći. Nije teško naslutiti ga, ali je teško spoznati ga. Svaki član slavenske rase trebao bi da izražava tu budućnost što bolje. Upotrijebite vašu intuiciju i vašu inteligenciju. Meni je dosta teško pronaći daru engleske rase

2/ Naročiti studijski tečajevi pripremljeni su za zimu, te se nadamo, da će privlačiti raznu naciju Evrope.

Što se tiče studija rado bih vas upozoriti: ne obazirajte se na grupe, koje obećavaju okultne snage! Te snage se mogu steći samo na onaj isti način, na koji ste otkrili snage, koje već posjedujete. Ljudi bi željeli biti vidoviti a da nemaju niti zdrav razum. Razvijte ponajprije vašu inteligenciju i vašu intuiciju.

3/ Danas možemo najbolje pomoći Evropi time da snažno zastupamo mir. Ja znam nema potreba za ratom. Moramo stoga govoriti: "ne će biti rata". Govor o tome nije tako koristan, važna je volja. Kada bi sve nacije Evrope bile za mir rat bi bio nepotreban. Još trebam pravdu. Moramo naučiti da nepravdu liječimo sa mirom a ne s ratom. Budite što neosobniji, nemojte naglašavati vaše lične mjenje, nastojte posmatrati situaciju s Majstorovog stanovišta, ako vam je moguće. Možda gledate neispravno, ali je najvažnije da ste iskreni. Uočite opasnosti i uputite onamo svu snagu vaše volje.

4/ Da li je moguće studij Yoge dok jedemo meso i dok pušimo? Vi možete i pod tim uslovima umno proučavati Yogu ali siguran sam da je ne će te moći primjenjivati. Ako to želite morate biti čisti. Naučanje Yoge nije suglasnost idejama zapada.

5/ Jest, rekao sam, da svako mora otkriti svoju vlastitu Yogu, ali nisam rekao da ne treba pomoći. Možete dobiti pomoć, ako ste skromni i ne možete hodati bez štaka. Ipak ćete prije ili kasnije odbaciti štake i biti zdravi. Konačno će te morati otkriti vašu vlastitu Yogu.

6/ Kod mene je autoritet u milostii. Ja nisam demokrata. Svijet možda treba demokraciju ali ja jume trebam. Mislićete da sam naravno mudar samodržac (autokrat). Da postanem mudar moram se vježbati u mudrosti. Vrijednost demokracije je u tome što nas njena primjena upućuje na nas same. Ali njen je svršetak mudra autokracija.

7/ Ja ne mislim da su mladi ljudi draži, ugodniji od starijih. Stariji su isto tako dragi. Jedna prednost mladih je da su napredniji. Oni su sposobniji ići svojim putem do otkrića Teozofije, pa ipak to čine i neki od starijih veoma dobro. Najvažnije je onaj duh mladosti. Ja vam se možda ne činim boljim članom nego jedan mladi, ali sam ipak bolji; ja sam najme pun entuzijazma života i vitaliteta te imam više iskustva.

8/ Priznajem da su neki stari već mrtvi, ali ja govorim o živim starim ljudima. Najednako ima i mrtvih mladih ljudi kao što ima i živih. Svi su članovi jednako dragi ako su miroljubivi i puni vjere.

9/ Imade više žena nego muškaraca u Teozofskom društvu jer su mudrije i imadu više intuicije. Kad bi žene vladale svijetom, on bi bio bolji. Žene su naprednije; ali imade i mnoge izvrsnih članova Teozofskoga društva. Muškarci mogu biti zauzeti poslom u svijetu, ali kad bi oni svoje slobodno vrijeme upotrijebili, da razviju intuiciju, oni bi postali Teozofi.

10/ Teško je rastumačiti karmu jevrejske rase, ali siguran sam da njihova darma jošnije svršena niti je rasa izrabljena. Što više onajma priliku da postane otmjena. Jedno treba da uočimo, da koliko god je naša dužnost da zamjećujemo nepravdu ne smijemo zaboraviti da Božja ljubav oružuje sve nas. Jednako kao što sam pomagao svjesne protivnike rata, i ako sam nosio vojničko odijelo i premda ja nisam čovjek mira pod svaku cijenu, ja ću i sada raditi za jevreje za slobodu Indijske nacije, kao što sam uvijek radio za one koji su bili progonjeni, i ako je njihova darma da budu progonjeni.

Svako od nas trebao bi raditi prema svojoj savjesti; i ispuniti zlatno stepenice H.P.B. prema svojoj savjesti.

Naročito mržnja prema jevrejima ne razlikuje se mnogo prema drugim nacijama. Mi svi gojimo mržnju kada činimo zlo, a zlo se mora vratiti nama. Iskustvo nam posvjedočuje da su ljudi sviju nacija dobri ali vlade žele bi se da su druge. Engleski narod je dobar, promda tjesnogrudan i omeđen, to sklon mišljenju da su gospodari univerzuma. Ali ja ne držim mnogo o britanskoj vladi. Jednoga dana mi ćemo imati prekrasnu vladu koja će izražavati dušu naroda.

10 Spaljivanje je bolje nego zakapanje.

11 Naravski Majstori će pomagati vlade država. Oni to čine koliko je to moguće. Ali mnoge države na žalost ne daju se uplivisati. Ja ne znam da li će oni naročito uplivisati Britansku vladu. Ona je vrlo okrutna i naročito točka savitljiva, ali možda ne više nego li druge vlade. Vlade s nutarnjega gledišta su tvrde i opore. Na žalost mi nismo shvatili pouku rata. Mi ratujemo neprestano i bolje bi bilo da se borimo međusobom, nego da ratujemo protiv slabijima, kao što je slučaj sa životinjama. Iz običaja i okrutnosti mi vodimo rat sa životinjama. Tako je važno raditi za mir ali uključivši i mir između prirodnih carstava.

12 Što mogu Teozofi dačine u pogledu odgojnoga sistema, koji postoji? Jest, da isključimo svaki strah jer u atmosferi straha ne mogu se razviti dobri građani.

13 Ne budite latentne moći pustite neka lože psi koji spavaju. Probudite one snage koje su se već sada malo probudile. Vi možete probuditi samo onu snagu s kojom se možete poistovjetiti. Bolje je samo govoriti, a ne vježbati, ako ne možemo uopće vježbati. Dapače ako samo govorite a ne učinite, a ne vršite vi zato niste licumjorac u koliko nastojite, jer kada govorite drugima vi počimate slušati sami sebe. Na koji govorim toliko počimam vježbovati u sobe i počem vježbati prije ili kasnije.

14 Ne znam jeli imade ljudi ovdje koji su predjašnjoj inkarnaciji bili na ovoj zemlji. Ne nastojim da to vidim niti bi vidio kada bi mogao. Ne znam što sam ja bio. Ne utvarajte si da ste bili u prošlim životima važna osoba. Ako ste bili sićušni onda mogu ljudi na koncu vidjeti što ste postigli.

15 Koji su vaši pogledi u pogledu rada u subotu? To nije važno. Ali ja sam u glavnom za 5 radnih dana u tjednu, naglašavajući da kada radimo radimo teško. A moramo da naučimo kako da provedemo svoje slobodno vrijeme.

16 Što misle predavači kada nas potiču da živimo. Znajto mi smo živi od smrti do poroda. To je samo dio života, jer smrt ne dokrajčuje život. Vi spavate više ovdje negoli u nutarnjem životu. Smrt čini život življim. Ovdje dolje mi bi trebali biti živiji svom svojom svijesću.

POZDRAVNI GOVOR GEE E. VAILESCU, GENERALNOGA SECRETARA IZ RUMUNJSKE

ZAGREB ,25 augusta 1938

DRAGI PREDSJENICE, DRAGA BRATČO!

U ime Rumunjske sekcije srdačno Vas pozdravljam. U prvom redu dužni smo da se sjetimo našega pokojnika gosp. Cochiusa, generalnoga sekretara Federacije, kojemu izražujemo i iskazujemo zahvalnost za organizaciju ovoga kongresa, na kojemu je on radio do posljednjega časa svojega života. Mi smo također veoma zahvalni našoj jugoslavenskoj braći, što su razvili takovu jakost i smjelost dajući gostoprimstvo za ovaj kongres. Naša je pomoć vrlo mala prema onome što su oni učinili. Ali su naša ljubav i misli bili neprestano s njima pravo onako kao što su naša manje srotna braća koja ne mogu uprkos svojoj vrućoj želji da budu uz nas.

Mi se vrlo veselimo prilici koja nam se pružila da se bolje upoznamo s našom bugarskom i grčkom braćom, i da se s njima povežemo vezama prijateljstva, a sa jugoslavenskom braćom mi imamo već nekoliko godina najprijateljskije odnose. Mala skupina članova došla nas iz Rumunjske da saradjujemo s vama i da doprinesemo uspjehu ovoga kongresa.

Pod uspjehom mislim na odgovore koje očekujemo da dobijemo, da ispunimo našu veliku težnju za bratstvom i dobrom voljom. Nadam se i osjećam da će odgovor doći. Mi nismo jedini koji za tim težimo: uza sav vjajski izgled, čitavi svijet ima žarku želju za mirom i dobrom voljom. Kao suha zemlja što očekuje obilatu kišu da ju natopi, ba-ko cijeli svijet danas čeka na živu vodu što će da mu utiša žeđju za mirom, sigurnošću i prijateljstvom i donijeti nadahnuće što nam je potrebno da serijose poteškoće što su nam na putu.

Mi li radije doprinesli bogatiji prilog ovome kongresu, ali naš je troj malen, premda je naša sekcija osnovana prije 13 godina pod vrlo povoljnim okolnostima. Prvi generalni sekretar Fanny Seculici dobro poznata u literarnom svijetu pod imenom Bacura Dumbraiva imala je potrebne sposobnosti i da sakupi oko sebe odabrani skup i da raširi Teozofiju u sve krugove društva. Imala je profinjen odgoj, plemenitosrce, bila je velika ljubiteljica prirode. Neovisna, bez obiteljskih veza, dala je svoju kuću za teozofske sastanke. Ali vjerojatno je da Majstori misle da naša sekcija mora da prodje kroz muke, da dobije zdravu osnovu, da može da izvrši zadaću koja joj je namijenjena u budućnosti. Stoga je rumunjska sekcija osnovana prije nego je Fanny Seculici putovala u Adyar, gdje je dobila novo nadahnuće za teozofski rad. Puna oduševljenja ona se dade na put kući, oboli i ostavi ovaj svijet.

Od onda je naša sekcija nailazila na sve poteškoće što stizavaju malenu skupinu, prerano ostavljenu bez ikoga tko bi ju vodio i sa vrlo oskudnim sredstvima. Kroz to se vrijeme naš glavni stan zalanjao na sreću katkada u boljoj kući, a katkada u siromašnjoj i često zimi bez loženja. Mnogi su članovi klonuli i istupili, neki su se borili kroz neke vrijere, to umorni ili drugane zainteresovani pristupju drugim pokretima, ali je mala skupina neumorna, i čim su veće poteškoće tim je jača njihova volja da ponosu idolje ovo svijetlo, koje će da postane vatrom na kojoj će svi naći toplinu i nadahnuće.

Čini nam se da nam obzor postaje jasniji. Premda : nas ima malo, izuzetnom predanošću nekih od nas dobili smo pristojan a smijem reći i lijep moderan glavni stan, dok imamo ležna u vaše mjesta naše zemlje, a nekoje od njih rade znatno, tako da se štampaju rumunjske knjige. Kroz 4 godine izdavalj smo teozofski časopis pod povoljnim okolnostima. Sada imamo malo predavača, naravno dasvi još nemaju velikoga uspjeha, ali oni su obećanje za budućnost, ili čine najbolje što mogu da budu korisni.

Jos imademo da prebrodimo preko mnoge poteškoće. Zato nismo mogli da doprinesemo svoj potpuni dio u radu za kongres, kao što bi mi rado pomogli da se nađini kanal kojim će teći dolje blagoslov Majstora i širiti svijetlo, snagu i blagoslov za preporod svijeta.